

jo udtrykkeligt, at jeg gerne vilde være med til at hjælpe dem, og jeg var vis paa, at der ikke var et Medlem i denne Sal, der ikke gerne stemte for en Lønningsforbedring netop for disse Funktionærer i 12te, 13de og 14de Lønningsklasse, men jeg vilde ogsaa, at vi skulde hjælpe baade Post- og Telegrafvæsenet og dermed ligestillede Funktionærer under Staten, at vi ikke skulde have nogle Kælebørn, som skulde frem for de andre, men se at hjælpe dem alle. Jeg har aldrig sagt, at der ingen Grund var til at komme Statsbanefunktionærene til Hjælp. Saadanne Udtalelser skulde det ærede Medlem ikke komme med, det er jo lige stik imod, hvad jeg har sagt.

Christian Rasmussen: Den ærede Ordfører var saa overordentlig glad nu, fordi han mente, at nu havde han endelig tvunget min Partifælle (K. M. Klausen) til at tage alt med. Men den ærede Ordfører har jo ikke selv taget alt med; han har glemt at fortælle, at det kørende Personale ved Postvæsenet, Pakmestrene, som nærmest kunne ligestilles med Konduktører og Pakmestre ved Jernbanerne, ogsaa faa Kørepenge, endda betydeligt mere. Skulle vi nu ikke tage det med? Det var dog vist ret rimeligt, naar man foretager Sammenligninger. Det er for øvrigt et Bevis for, at jeg havde Ret i Gaar i, at man ikke kunde sammenstille Statsbanernes 12te Lønningsklasse med Postbudene. Nej, man maa tage helt andre Sammenstillinger. Lad os sammenstille det kørende Personale ved Banerne med det kørende Postpersonale, saa faa vi det virkelige Billede frem. Den ærede Ordfører regner saa forfærdelig højt med disse Kørepenge, men det er jo kun en forholdsvis ringe Del, maaske ikke en Sjattedel, af det samlede underordnede Personale i de 3 Lønningsklasser, der faa Kørepenge, medens de fem Sjattedele eller fire Femtedele, hvor mange det nu kan blive, ikke ere kørende og altsaa ikke faa Kørepenge. Skulle vi tage alting med, saa lad os ogsaa virkelig tage alting med, og saa skulle vi ogsaa tage Postvæsenets kørende Personales Kørepenge med.

Første Viceformand (Anders Nielsen): Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører sagde, at det var godt, jeg nu havde faaet

Køre- og Timepengene med. Men det ærede Medlem maa huske paa, at da han kom med sit store berømte Regnestykke, havde han ikke disse Køre- og Timepenge med. Nu derimod skulle de absolut lægges til, for at det derigennem skal kunne godtgøres, hvor velstillede Jernbanefunktionærene ere. Det er nu mærkeligt nok, for naar vi ellers behandle Lønningslove for andre, saaledes i Fjor den ny Lønningslov for Løjtnanter, da var der ikke Tale om, at Søofficerernes Sotillæg og Messepenge osv., der jo udgøre meget større Beløb, maatte regnes med til Lønningen; nej, det var Penge, de fik, fordi de skulde færdes borte fra Hjemmet. Men her, hvor der er Tale om Folk, der daglig hele Aaret rundt færdes borte fra Hjemmet og derfor efter Loven faa en lille Godtgørelse, her maa den Slags Tillæg nødvendigvis regnes med, for at vi kunne vise, hvor velstillede de ere, og hvor unødvendigt det er at give dem Huslejettillæg.

Saa sagde den ærede Ordfører endvidere, at det ikke maatte forstaas saaledes, at han ikke finder, der er Grund til at give disse Funktionærer dette Tillæg. Det finder han, der er Grund til. Men hvorfor vil han saa modarbejde vort Forslag saa stærkt, hvorfor vil han ikke stemme for det? Jeg er sikker paa, at i det Øjeblik det ærede Medlem stod op og sagde, at han vilde stemme derfor, vilde der være mange, der vilde følge ham, og hvis vi toge Forslaget tilbage og kom frem med det igen til 3die Behandling, da er jeg overbevist om, at det vilde gaa igennem. Naar den ærede Ordfører altsaa erkender, at der er Grund til det, der er Dyrtid, der er Nødstilstand i mange Tusinder af disse Hjem, hvorfor stritter han saa imod? Hvorfor skal det saa nægtes disse Mennesker at faa et Tillæg, som de i saa høj Grad trænge til? Nu vil han naturligvis sige, at det er ikke omfattende nok, vi burde ogsaa have tænkt paa de andre Etater, Postvæsenet, Telegrafvæsenet, Toldofficianterne osv. Det har jeg ikke det mindste imod. Hvis de Herrer ikke have anden Indvending end den, hvis den ærede Ordfører overfor mig nu vil erklære, at han vil være med til at arbejde for . . .

Første Viceformand (Anders Nielsen): Det var for en kort Bemærkning, det ærede Medlem fik Ordet.

K. M. Klausen: Ja, saa maa jeg jo standse og tage Ordet siden.